

SZAKDOLGOZAT

Pesthy Júlia

2025

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus
Tájrendező és Kertépítő mérnök alapképzési szak

Vízmeztartási stratégiák a tájépítészet szemszögéből Tordason

Belső konzulens: Dr. Nádasy László Zoltán,
tájépítészmérnök, egyetemi adjunktus

**Belső konzulens
intézete/tanszéke:** MATE TTDI, Tájvédelmi és
Tájrehabilitációs Tanszék

Készítette: Pesthy Júlia

Budapest
2025

Vízmeztartási stratégiák a tájépítészet szemszögéből Tordason

Készítette: **Pesthy Júlia** Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, Tájépítészeti, Településtervezési és Díszkertészeti Intézet, Tájrendező és Kertépítő mérnök alapképzési szak, alapképzés

Témavezető: **Dr. Nádasy László Zoltán** tájépítésmérnök, egyetemi adjunktus, MATE TTDI, Budai Campus, Településtervezési és Díszkertészeti Intézet, Tájvédelmi és Tájrehabilitációs Tanszék

Szaktervezésem célja annak vizsgálata, hogy a természetes és mesterséges vízmeztartó megoldások közül melyek alkalmazhatók kisebb vidéki településeken, különösen Tordas térségében. A kutatás középpontjában a csapadékvíz helyben tartásának lehetőségei állnak, amelyek hosszú távon hozzájárulnak a vízhiány, az aszály és az erózió csökkentéséhez.

A munkám során hazai és nemzetközi szakirodalmak feldolgozásával ismerem meg a vízmeztartás elméleti hátterét és gyakorlati megoldásait. Külön figyelmet fordítok a növényzet szerepére, mivel az nemcsak a biodiverzitás és a mikroklíma fenntartásában, hanem a talaj megkötésében és a víz beszivárgásának elősegítésében is meghatározó tényező.

A vízmeztartás lehetőségeit két nagy csoportra bontom: természetes és mesterséges rendszerekre. A természetes megoldások között a dombvidéki és síkvidéki példákat különítem el. Dombvidéki környezetben az erdősítés, a meredek lejtők gyepesítése, a vízmosások rönkgátakkal való megfogása és a víz lefolyásának lassítása bizonyul hatékonyak. Síkvidéki területeken a tavak kialakítása, a víz természetes elvezetésének megőrzése, valamint a talajkímélő művelés – például a szántás csökkentése vagy elhagyása – segíti a talaj vízmeztartó képességét.

A mesterséges vízmeztartó rendszerek közül bemutatom a zöldtetők, zöldfalak, esőkertek, vízáteresztő burkolatok és esővízgyűjtő rendszerek működését, valamint a szivacsváros-konceptió főbb elveit. Ezek ugyan elsősorban városi környezetben terjedtek el, de bizonyos elemek vidéki településeken is adaptálhatók.

Terepi megfigyeléseket végeztem a mintaterületen, Tordason, ahol a vízelvezető rendszerek és zöldfelületek működését esős és száraz időszakokban egyaránt elemeztem. A lakosság körében kérdőívet készítettem, amely a vízmeztartásról való ismereteket, attitűdöket és helyi tapasztalatokat vizsgálja. A válaszok alapján a lakosság nyitott a természetes megoldások iránt, és igényli az önkormányzati támogatást a gyakorlati megvalósításban.

A kutatás során értékelem az egyes vízmegtartó elemek alkalmazhatóságát kisebb települési léptékben. Az eredmények szerint a leginkább megvalósítható és fenntartható megoldások Tordason az esőkertek, vízgyűjtők, övárkok és erdősítések.

Dolgozatom végén javaslatokat fogalmazok meg arra, hogyan fejleszhető a vízmegtartás helyi rendszere Tordason, valamint hogyan növelhető a lakosság érdeklődése és részvétele a természetes vízmegtartásban.